

Izvirzītie pamati: prasītāja norāda, ka secinot, ka preču zīmes ir no tiesību viedokļa līdzīgas, un *ipso facto* secinot, ka no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa pastāv sajaukšanas iespēja, ITSB un Apelāciju padome esot pieļāvuši kļūdu tiesību piemērošanā

Prasība, kas celta 2012. gada 5. jūnijā — Uralita/Komisija

(Lieta T-250/12)

(2012/C 243/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Uralita, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji — K. Struckmann, advokāts, un G. Forwood, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

— atcelt Eiropas Komisijas 2012. gada 27. marta Lēmuma C(2012) 1965, ar ko groza 2008. gada 11. jūnija Lēmumu C(2008) 2626 par EK līguma 81. panta (jaunajā redakcijā — Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pants) un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38.695 — NĀTRIJA HLORĀTS), 1. panta 2. punktu, ciktāl ar to prasītājai ir noteikts naudas sods EUR 4 231 000 apmērā;

— atcelt Komisijas 2012. gada 27. marta Lēmuma C(2012) 1965 — Lieta COMP/38.695 — Nātrija hlorāts 2. pantu, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus alternatīvus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka lēmums noteikt naudas sodu pēc tam, kad bija beidzies Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 25. panta 1. punktā paredzētais noilguma termiņš, un saglabāt par šo summu radušos procentus bija prettiesisks.
- 2) Ar otro pamatu pakārtoti tiek apgalvots, ka Komisija prettiesiski ieturēja ar 2012. gada 27. marta Lēmumu C(2012) 1965 uzlikto naudas sodu, ieskaitot procentus, pirms naudas sods kļuva iekasējams.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 13. jūnijā — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon/Komisija

(Lieta T-261/12)

(2012/C 243/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grieķija) (pārstāvis — A. Krystallidis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— piespriest atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājai nodarīti ar ES deleģācijas Serbijā 2012. gada 23. marta prettiesisko lēmumu, ar kuru ir atcelta līguma, kas slēdzams ar prasītāju kā projekta “Konkurences aizsardzības komisijas (KAK) institucionālās jaudas stiprināšana Serbijas Republikā” (OV 2011, S 147) īstenošanai izveidotā konsorcijs vadītāju, slēgšanas tiesību piešķiršana;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot rīkojusies prettiesiski, apgalvodama, ka prasītājai esot bijušas netaisnīgas priekšrocības salīdzinājumā ar pārējiem pretendentiem, jo šis interešu konflikts, kurā tiek vainota prasītāja, attiecas nevis uz prasītāju, bet gan uz gluži neatkarīgu trešo uzņēmumu — *European profiles SA*.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot izpildījusi pienākumu nodrošināt skaidru un pamatotu lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas atcelšanu, pārkāpjot Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 18. pantu, nenorādīdama iemeslu, kādēļ prasītājai esot bijušas netaisnīgas priekšrocības salīdzinājumā ar pārējiem pretendentiem.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, neaicinājusi prasītāju izteikt savu viedokli par iespējamo interešu konfliktu, atbildētāja neesot ievērojusi prasītājas tiesības tikt uzklaustītai, tādējādi pārkāpdama Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 16. pantu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot izpildījusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. pantā noteikto pienākumu ļaut prasītājai iepazīties ar dokumentiem, ar kuriem it kā esot pierādīta nelikumīgā saistība ar DIADIKASIA konsorcijs un tās netaisnīgā priekšrocība.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, atbildētājam, pamatojoties uz apgalvotu "interesu konflikta" esamību, negaidīti atceļot lēmumu par attiecīgā projekta īstenošanas tiesību piešķiršanu prasītājas konsorcijam, esot nopietni pārkāpts tiesiskās noteiktības princips un pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, kā arī pārkāpts Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 4. pants.

Prasība, kas celta 2012. gada 12. jūnijā — Central Bank of Iran/Padome

(Lieta T-262/12)

(2012/C 243/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Central Bank of Iran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — M. Lester, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmumu 2012/35/KĀDP⁽¹⁾ un Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012⁽²⁾ tiktāl, ciktāl pasākumi, kas pieņemti ar šādiem tiesību aktiem, attiecas uz prasītāju;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir acīmredzami kļūdījusies, uzskatot, ka ir izpildīts jebkurš no kritērijiem, kas uzskaitīts Padomes Lēmumā 2012/35/KĀDP un Padomes Regulā (ES) Nr. 267/2012.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav sniegusi adekvātu vai pietiekamu pamatojumu prasītājas iekļaušanai to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav nodrošinājusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja bez pamatojuma un nesamērīgi ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības, ieskaitot tās tiesības uz tās īpašumu un reputāciju.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmums 2012/35/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 19, 22. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 12. jūnijā — Schenker/Komisija

(Lieta T-265/12)

(2012/C 243/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schenker Ltd (Feltham, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — F. Montag un B. Kacholdt, lawyers, D. Colgan un T. Morgan, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi:

— atcelt 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu Eiropas Komisijas 2012. gada 28. marta Lēmumā par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta COMP/39.462 — Tranzīts);

— atcelt pilnībā, vai pakārtoti, samazināt naudas sodu, kas noteikts apstrīdētā lēmuma 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību, tiesību uz taisnīgu tiesu un pienācīgas pārvaldības principus, neizbeidzot izmeklēšanu tad, kad tā saņēma paziņojumu par to, ka Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP iesniegtie pierādījumi Deutsche Post AG vārdā ir prettiesiski, jo ietver vairākus tiesību aktu pārkāpumus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir rīkojusies ārpus savas kompetences robežām, pieņemot apstrīdēto lēmumu, lai gan atbilstoši Regulas Nr. 141/1962⁽¹⁾ noteikumiem tā to nedrīkstēja darīt.